

РЕШЕНИЕ

№ 1240

гр. София, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-Г, в закрито заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Албена Александрова

Членове: Нели С. Маринова
Мария Стойкова

като разглежда докладваното от Мария Стойкова Въззивно гражданско дело № 20231100501197 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на длъжника „Т.С.“ ЕАД срещу постановление от 16.11.2022 г. по изпълнително дело № 20228510403213 по описа на ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ, с което е отказано намаляването на приетите в изпълнителното производство разноски, представляващи адвокатски хонорар в полза на взыскателя и пропорционална такса по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ.

В жалбата се излагат съображения, че претендираното от взыскателя по изпълнителното дело адвокатско възнаграждение е завишено, доколкото не било съобразено с фактическата и правна сложност на делото, а също и не бил отчетен фактът, че единственото процесуално действие от страна на процесуалния представител на взыскателя се свеждало до подаването на молба за образуване на изпълнителното дело. Поддържа, че в случая е неприложима разпоредбата на чл. 10, т. 2 от Наредба № 1. С оглед изложеното моли съда да отмени постановлението от 16.11.2022 г. и да намали адвокатското възнаграждение до размера, предвиден в чл. 10, т. 1 от Наредба № 1, а именно в размер на 200 лв., а по отношение на таксата по т. 26 от Тарифата към ЧСИ, да реши въпроса по същество. Претендира сторените в настоящето производството разноски.

В срока по чл. 436, ал. 3 ГПК е постъпил отговор на жалба от взыскателя Г.А. Г., чрез адв. С., с който същата се оспорва с твърдения за неоснователност. Поддържа, че минималното адвокатско възнаграждение, предвидено в Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения е в размер на 200 лв., но в случая то е неприложимо предвид факта, че се касае за цялостно процесуално представителство - от изготвяне на молба за образуване на изпълнителното дело до прекратяването му по установения ред. Моли съда да

остави без уважение частната жалба и да му присъди сторените по делото разноски.

В приложените по делото писмени мотиви по реда на чл. 436, ал. 3 ГПК, ЧСИ М.П., счита жалбата за допустима, но неоснователна. Излага становище, че размерът на претендирания адвокатски хонорар е съобразен с Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, с фактическата и правна сложност на делото и липсват основания за неговото намаляване. Таксата по т. 26 била съобразена с Тарифата – пропорционална на цялото вземане, включващо сумата по изпълнителния лист и адвокатско възнаграждение и възлизала на сумата от 49,74 лв. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Изпълнителното дело е образувано по молба на Г.А. Г., чрез адв. С., въз основа на изпълнителен лист от 12.10.2022 г. за сумата от 49,55 лв., представляваща разноски по делото по съразмерност.

Към молбата за образуване на изпълнителното дело е приложено пълномощно и договор за правна защита и съдействие от 25.10.2022 г., сключен между вискателя и адв. С. с предмет: изготвяне на молба за образуване на изпълнително дело, образуване и воденето му до приключването. Страните са уговорили адвокатско възнаграждение в размер на 360 лв., с начислен ДДС, заплатено в деня на подписване на договора.

По делото е изготвена справка за наличие/липса на задължения към 31.10.2022 г. от НАП.

С постановление за разноски от 16.11.2022 г. ЧСИ М.П. е приел за събиране в рамките на изпълнителното производство 360 лв. адвокатско възнаграждение, заплатено от вискателя и пропорционална такса по т. 26 в размер на 49,74 лв.

С покана за доброволно изпълнение, изх. № 64069/27.10.2022 г., по изп. дело № 20228510403213 по описа на ЧСИ М.П., длъжникът „Т.С.“ ЕАД е поканен в двуседмичен срок да заплати следните суми: 49,55 лв. – присъдени разноски, 365 лв. – разноски по изпълнителното дело, 145,74 лв. – такси по Тарифата към ЗЧСИ, дължими към 10.11.2022 г. Същата е надлежно връчена на длъжника на 31.10.2022 г.

В срока за доброволно изпълнение на 03.11.2022 г., длъжникът е възразил по отношение на разноските, сторени от вискателя за адвокатско възнаграждение и пропорционална такса по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ.

На 15.11.2022 г. от процесуалния представител на вискателя, адв. С. е депозирано становище, с което излага твърдения за необоснованост на възражението срещу разноските, направено от длъжника и моли ЧСИ да остави същото без уважение.

С постановление от 16.11.2022 г. на ЧСИ М.П. възражението на длъжника по изпълнителното дело срещу разноските по същото е оставено без уважение.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Депозираната частна жалба е подадена срещу подлежащ на обжалване акт на ЧСИ, който подлежи на съдебен контрол съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 2 и 7 от ГПК, в законоустановения срок по чл. 436, ал. 1 ГПК, изхожда от надлежна страна и отговаря на изискванията по чл. 260 и чл. 261 ГПК и като такава е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Според разпоредбата на чл. 79 ГПК разносните по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато изпълнителното дело се прекрати съгласно чл. 433 ГПК. В разглеждания случай няма данни преди инициране на изпълнителното производство от длъжника по изпълнението да е било предприето действие, насочено към доброволно изпълнение на съдебно признатите парични суми, което означава, че длъжникът „Т.С.“ ЕАД ще следва да понесе разносните във връзка с образуването на изпълнителното производство, тъй като плащане преди неговото образуване не е извършено.

По отношение на релевираното възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК досежно претендираното от вискателя като разноси адвокатско възнаграждение настоящият състав намира следното:

Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК предвижда, че при прекомерност на заплатеното от страната възнаграждение за адвокат, съдът може да присъди по-нисък размер на разносните в тази им част.

Съобразно утвърдената съдебна практика разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК е приложима не само в съдебните производства, но и в изпълнителния процес (Определение № 403/01.112.2004 г. по ч. гр. д. № 1762/2008 г. на ВКС, V ГО) . Длъжникът разполага с процесуалното право да претендира пред съдебния изпълнител намаляване на разносните на вискателя поради прекомерност, а постановеният по това искане акт на съдебния изпълнител подлежи на обжалване пред съда.

Съгласно нормата на чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. на Висшия адвокатски съвет (ВАС) за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за образуване на изпълнително дело се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 200 лева.

Нормата на чл. 10, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. на ВАС за минималните адвокатски възнаграждения за водене на изпълнителното дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания се дължи 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл. 7, ал. 2 от този акт.

В конкретния случай единственото фактическо действие, което е осъществено от процесуалния представител на вискателя – адв. С., е подаването на молба за образуване на изпълнително дело срещу длъжника въз основа на издаден изпълнителен лист. В хода на изпълнителното производство не са извършени конкретни действия от страна на вискателя след образуване на изпълнителното дело, с цел удовлетворяване на паричното вземане. Отделно от това процесното изпълнително дело не се отличава с никаква фактическа или правна сложност. Предвид изложеното направеното от длъжника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК се явява основателно, като определените от ЧСИ разноси за адвокатско

възнаграждение от 360 лв. следва да бъдат намалени до минималния размер, определен съгласно разпоредбата на чл. 10, т. 1 от Наредбата, а именно до размера на сумата от 200 лв. Останалата част от хонораара следва да остане в тежест на вискателя, който се е съгласил да го заплати при условията на свобода на договарянето. Сумата от 200 лв. е без включен ДДС, тъй като няма представени доказателства за регистриране по ЗДДС на адвокат Я. С..

По отношение на таксата по т. 26 Тарифата към ЗЧСИ:

Съгласно формираната съдебна практика нормата на т. 26 Тарифата към ЗЧСИ предвидената в нея пропорционална такса се събира върху събраната сума, а съгласно разпоредбите на чл. 78, ал. 1, т. 1 и чл. 83, ал. 1 ЗЧСИ, таксите по изпълнението се събират за извършването на изпълнителни действия, като пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес. Заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение за защитата в изпълнителното производство, представлява направени от него разноси по изпълнението, които са за сметка на длъжника, на основание чл. 79, ал. 1 ГПК, поради което те се събират наред и заедно със сумите по изпълнителния лист чрез съответното изпълнително действие. Ето защо сторените от вискателя разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство, се включват, както в понятието „материален интерес“ по смисъла на чл. 83, ал. 1 ЗЧСИ, така и в понятието „събрана сума“ по смисъла на т. 26 ТТР ЗЧСИ, която е събрана чрез извършването на съответното изпълнително действие - чл. 78, ал. 1, т. 1 ЗЧСИ (решение № 278 от 25.06.2012 г. по гр. д. № 414/2012 г. на ВКС, ГК, IV ГО и др.). Таксата по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ се формира като сбор от сумата, за която е издаден изпълнителен лист и заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение. Съгласно т. 26, б. „б“ от Тарифата към ЗЧСИ за изпълнение на парично вземане се събира такса върху събраната сума, както следва: от 100 до 1000 лв. - 10 лв. + 10 на сто за горницата над 100 лв. Предвид изложеното, дължимата таксата по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ възлиза на сумата от 24,96 лв., до който размер е дължима от длъжника.

По разностите:

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разностите, такива се следват на жалбоподателя „Т.С.“ ЕАД. Същият е направил разноси в общ размер на 75 лв. (от които 25 лв. – държавна такса за разглеждане на частната жалба и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение, определено от съда, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК).

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановление, изх. № 71526 от 16.11.2022 г., по изпълнително дело № 20228510403213 по описа на ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ, с което е отказано да се намалят разноските по посоченото изпълнително дело за адвокатско възнаграждение на пълномощника на вискателя и размера на т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ, и вместо него постановява:

НАМАЛЯВА разноските по изпълнително дело № 20228510403213 по описа на ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ, за адвокатското възнаграждение, заплатено от вискателя на процесуалния му представител, от сумата в размер на 360 лв. до сумата от 200 лв.

НАМАЛЯВА разноските по изпълнително дело № 20228510403213 по описа на ЧСИ М.П., с рег. № 851 на КЧСИ, за пропорционална такса по т. 26 от Тарифата към ЗЧСИ от сумата в размер на 49,74 лв. до сумата от 24,96 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____